Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

16. září 2013 *

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh se zařízením a pevnými součástmi koupelen — Rozhodnutí o tom, že byl porušen článek 101 SFEU a článek 53 Dohody o EHP — Koordinace zvyšování cen a výměna citlivých obchodních informací — Přičitatelnost protiprávního jednání — Pokuty — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 — Závažnost protiprávního jednání — Koeficienty — Polehčující okolnosti — Hospodářská krize — Nátlak ze strany velkoobchodníků — Oznámení o spolupráci z roku 2002 — Snížení výše pokuty — Významná přidaná hodnota“

Ve věci T-411/10,

Laufen Austria AG, se sídlem ve Wilhelmsburgu (Rakousko), zastoupená E. Navarro Varonou a L. Moscoso del Prado Gonzálezem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, původně zastoupené F. Castillo de la Torrem, A. Antoniadis a F. Castilla Contreras, poté F. Castillo de la Torrem, A. Antoniadis a F. Jimeno Fernándezem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C (2010) 4185 final ze dne 23. června 2010 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39092 – zařízení a pevné součásti koupelen) a návrh na snížení pokuty uložené žalobkyni tímto rozhodnutím,

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení I. Pelikánová, předsedkyně, K. Jürimäe (zpravodajka) a M. van der Woude, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 6. března 2013,

vydává tento

Rozsudek [1]

[OMISSIS]

* Jednací jazyk: španělština.

1 — Jsou uvedeny pouze body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění Tribunál považuje za účelné.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

28 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 8. září 2010 podala žalobkyně projednávanou žalobu.

29 Na základě zprávy soudkyně zpravodajky rozhodl Tribunál (čtvrtý senát) zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu Tribunálu položil účastnicím řízení písemné otázky, na něž odpověděly ve stanovených lhůtách.

30 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na písemné a ústní otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání dne 6. března 2013.

31 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil články 1 a 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, ve kterém se jí týkají;

— snížil výši pokuty, která jí byla uložena samostatně, jakož i pokuty uložené společně a nerozdílně se společností Roca Sanitario, z důvodů, jež uvádí, či z jakéhokoli jiného důvodu uvedeného Tribunálem;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

32 Komise navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

[OMISSIS]

A – K návrhovým žádáním znějícím na částečné zrušení napadeného rozhodnutí

[OMISSIS]

6. K šestému žalobnímu důvodu týkajícímu se spolupráce žalobkyně

[OMISSIS]

a) Ke zjevně nesprávnému posouzení při uplatnění oznámení o spolupráci z roku 2002 a k porušení zásady ochrany legitimního očekávání

218 Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu ochrany legitimního očekávání a nesprávně uplatnila oznámení o spolupráci z roku 2002, když v napadeném rozhodnutí podmíněně nesnížila pokutu, o čemž skupinu Roca informovala dopisem ze dne 8. prosince 2006 na základě uvedeného oznámení. V tomto ohledu spočívá podstata jejího tvrzení v tom, že pokud by Tribunál dospěl k závěru, že se společnostmi Roca Sanitario a Roca France tvoří hospodářskou jednotku, musel by ve vztahu k pokutě, která jí byla uložena, zohlednit pochybení Komise při posuzování žádosti Roca France o snížení pokuty. Dále poukazuje na několik pochybení Komise při posuzování informací předložených společností Roca France na podporu její žádosti o snížení pokuty z hlediska oznámení o spolupráci z 2002.

219 Komise zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně.

220 Posouzení otázky, zda Komise porušila zásadu ochrany legitimního očekávání a pochybila při uplatnění oznámení o spolupráci z roku 2002, si nejprve vyžaduje posouzení otázky, zda se žalobkyně, která se účastnila protiprávního jednání v Rakousku, může jakožto sesterská společnost dceřiné společnosti, která se účastnila protiprávního jednání ve Francii a předložila z tohoto důvodu žádost o snížení pokuty, domáhat takového snížení pokuty na základě tohoto oznámení.

221 V odpověď na otázky Tribunálu na jednání žalobkyně v tomto ohledu v podstatě tvrdí, že v důsledku pojmu jediný podnik platí jakákoli výhoda plynoucí z oznámení o spolupráci z roku 2002 pro všechny společnosti, které jsou součástí takového jediného podniku. Komise zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně.

222 Je nutno podotknout, že v oznámení o spolupráci z roku 2002 Komise vymezila podmínky, za kterých mohou být podniky, jež s ní v průběhu jejího šetření kartelové dohody spolupracují, osvobozeny od pokut nebo být oprávněny ke snížení výše pokuty, kterou by jinak musely zaplatit.

223 Bod A oznámení o spolupráci z roku 2002, který obsahuje body 8 až 19, se týká podmínek, za nichž může být podnik osvobozen od pokuty, zatímco bod B, který obsahuje odstavce 20 až 27, se týká podmínek, za nichž může být pokuta takovému podniku snížena.

224 Podle bodu 20 oznámení o spolupráci z roku 2002 „[však p]odniky, které nesplňují podmínky [pro to, aby byly osvobozeny od pokuty], mohou mít nárok na snížení jakékoli pokuty [snížení pokuty], kterou by jinak bylo možné udělit [uložit]“.

225 Bod 21 oznámení o spolupráci z roku 2002 stanoví, že „pro získání nároku [na snížení pokuty podle bodu 20 uvedeného oznámení] musí podnik poskytnout Komisi důkaz o předpokládaném protiprávním jednání, který představuje významnou přidanou hodnotu k důkazům, které Komise již vlastní, a musí ukončit svou účast v předpokládaném protiprávním jednání nejpozději v době předložení důkazů“.

226 Z výše uvedeného plyne, že na základě bodu B oznámení o spolupráci z roku 2002 lze snížit pokutu podniku, který o to požádal a poskytl Komisi důkazy o údajném protiprávním jednání mající významnou přidanou hodnotu.

227 Lze proto dospět k závěru, že nárok na snížení pokuty z tohoto důvodu má pouze podnik, který podal žádost o snížení pokuty (dále jen „žadatel“), a případně subjekty, jejichž jménem byla tato žádost podána a jež spolupracují s Komisí.

228 Dále je třeba uvést, že podle judikatury nemůže odpovědnost žalobkyně, která se fakticky neúčastnila kartelové dohody a jejíž odpovědnost byla založena pouze v důsledku účasti její dceřiné společnosti na uvedené kartelové dohodě, jít nad rámec odpovědnosti její dceřiné společnosti (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011, Tomkins v. Komise, T-382/06, Sb. rozh. s. II-1157, bod 38, potvrzený v řízení o kasačním opravném prostředku rozsudkem Soudního dvora ze dne 22. ledna 2013, Komise v. Tomkins, C-286/11 P, bod 39). Za těchto podmínek, kdy je odpovědnost mateřské společnosti odvozena výlučně od odpovědnosti její dceřiné společnosti, která se účastnila kartelové dohody, a kdy byla posledně uvedené společnosti v návaznosti na žádost podanou na základě oznámení o spolupráci 2002 snížena pokuta, musí být pokuta snížena i mateřské společnosti.

229 Komise však není povinna uplatnit snížení pokuty přiznané jedné dceřiné společnosti, která podala žádost na základě oznámení o spolupráci z roku 2002, i vůči jiné dceřiné společnosti (dále jen „sesterská společnost”) pouze z toho důvodu, že spolu s jejich mateřskou společností tvoří podnik ve smyslu judikatury citované v bodech 62 a 63 výše. Na rozdíl od odpovědnosti mateřské společnosti, která je za okolností uvedených v bodě 228 výše naprosto odvozená, akcesorická a zcela závislá na odpovědnosti její dceřiné společnosti (v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Tomkins, bod 228 výše,

bod 39), nelze odpovědnost dceřiné společnosti odvodit od odpovědnosti sesterské společnost, jelikož tato odpovědnost vyplývá z její vlastní účasti na kartelové dohodě. Za takových podmínek může být pokuta uvedené sesterské společnosti snížena na žádost jiné dceřiné společnosti patřící k témuž podniku pouze v případě, že je žádost o snížení pokuty podána jménem sesterské společnosti a že tato sesterská společnost skutečně spolupracovala s Komisí. Tato situace se tedy liší od situace, kdy mateřská společnost svým jménem a jménem svých dceřiných společností žádá o snížení pokuty, jelikož v takové situaci mají všechny společnosti tvořící podnik ve smyslu judikatury citované v bodech 62 a 63 výše povinnost s Komisí spolupracovat.

230 V projednávaném případě z bodu 1288 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise obdržela dne 17. ledna 2006 žádost společnosti Roca France o snížení pokuty. V odpověď na tuto žádost Komise dopisem ze dne 8. prosince 2006 podmíněně snížila pokutu pro skupinu Roca na základě oznámení o spolupráci z roku 2002 (bod 1289 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Po novém hodnocení důkazů Komise v napadeném rozhodnutí odmítla snížit pokutu pro uvedenou skupinu z důvodů, které v podstatě uvedla v bodech 1291 až 1293, 1295, 1299 a 1300 odůvodnění uvedeného rozhodnutí.

231 Ze spisu v tomto ohledu nesporně vyplývá, že navzdory pochybnostem ohledně osoby žadatele a rozsahu žádosti o snížení pokuty, které mohly přetrvávat s ohledem na znění napadeného rozhodnutí, nebyla tato žádost podána jménem skupiny Roca jako celku, ale jménem společnosti Roca France a jménem skupiny Laufen. V tomto ohledu je však nutno uvést, že z uvedeného spisu rovněž nesporně vyplývá, že tato žádost se posledně jmenované skupiny týkala pouze ve vztahu k jejím činnostem ve Francii prováděným v rámci společnosti Roca France. Jak dále plyne z bodů 1291 a 1293 odůvodnění napadeného rozhodnutí, informace předložené společností Roca France se týkaly pouze protiprávního jednání v odvětví sanitární keramiky ve Francii v roce 2004. Není konkrétně sporu o tom, že nebyl předložen jakýkoli důkaz o protiprávním jednání v Rakousku.

232 Za těchto podmínek je nutno konstatovat, že uvedená žádost nebyla podána jménem žalobkyně. Ačkoli je žalobkyně součástí skupiny Laufen uvedené v této žádosti, je nutno konstatovat, že uvedená žádost se týká činností skupiny Laufen ve Francii a žalobkyně není činná na francouzském trhu. Žalobkyně v každém případě nespolupracovala s Komisí na základě oznámení o spolupráci z roku 2002. Informace poskytnuté společností Roca France se navíc netýkaly činnosti žalobkyně, ale protiprávního jednání v odvětví sanitární keramiky ve Francii v roce 2004.

233 Vzhledem k výše uvedenému je třeba dospět k závěru, že Komise nemohla v žádném případě porušit zásadu ochrany legitimního očekávání ani nesprávně uplatnit oznámení o spolupráci z roku 2002, jelikož s ohledem na zjištění uvedená v bodech 230 až 232 výše, neměla povinnost snížit pokutu žalobkyně.

234 Vzhledem k výše uvedenému je třeba tento žalobní důvod pro neopodstatněnost zamítnout v rozsahu, v němž se týká uplatnění oznámení o spolupráci z roku 2002, a není třeba zkoumat další argumenty žalobkyně uvedené v bodě 218 výše.

[OMISSIS]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) **Laufen Austria AG ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 16. září 2013.

Podpisy.